

Fill Your Own Cup 5786

Fall Series – Session Twelve – The Miraculous Relationship Between Humans and Nature

<p>1) Exodus 15: 1-3, 20-21</p> <p>1) Then Moses and the Israelites sang this song to God. They said: I will sing to God, for God has triumphed gloriously; Horse and driver have drowned in the sea.</p> <p>2) The Lord is my strength and might; God has become my deliverance. This is my God and I will enshrine God; The God of my parent, and I will exalt God.</p> <p>3) God the Warrior—'ה is God's name!</p> <p>--- 20) Then Miriam the prophetess, Aaron's sister, took a timbrel in her hand, and all the women went out after her in dance with timbrels.</p> <p>21) And Miriam chanted for them: Sing to the Lord, for God has triumphed gloriously; Horse and driver God has hurled into the sea.</p>	<p style="text-align: right;">שמות טו:א-ג, כ-כא</p> <p>אֲזָ וְשִׁיר־מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־ הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאִמָּר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִי וְזַמְרַתִּי לַיהוָה וַיִּהְיֶה לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי אֲבֹי וַאֲרַמְּנֶהוּ׃</p> <p style="text-align: right;">... וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־תִּמְבֵּל בְּיָדָהּ וַתֵּצְאוּן כָּל־הַנְּשִׁים אֲחֵרֶיהָ בְּתִפְפִים וּבַמְּחֹלֹת׃ וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיהוָה כִּי־ גָּאָה גָּאָה סוֹס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם</p>
<p>2) Mekhilta DeRabbi Yishmael, Tractate Shirah 10:16-17</p> <p>"a timbrel in her hand": From where did they have timbrels and dance (instruments) in the desert? Being righteous and knowing for certain that the Holy Blessed One would perform miracles and mighty acts for them when they left Egypt, they prepared timbrels and (dance) instruments for themselves. (Ibid. 21)</p> <p>"And Miriam answered to them: Sing to the God, for God is exalted (over all the) exalted: horse and its rider God cast into the sea": Scripture teaches us that just as Moses chanted the song to the men, so did Miriam chant song to the women</p>	<p style="text-align: right;">מכילתא דרבי ישמעאל, מסכתא דשירה</p> <p style="text-align: right;">י"ט"ז-י"ז</p> <p>את התוף בידה, וכי מנין היו להם לישראל תופים ומחולות במדבר אלא הצדיקים היו מובטחים ויודעים שהקב"ה עושה להם נסים וגבורות עת שיוצאין ממצרים והתקינו להם תופים ומחולות.</p> <p>ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים, מגיד הכתוב כשם שאמר משה שירה לאנשים כך אמרה מרים שירה לנשים שנאמר שירו לה' וגו'.</p>
<p>3) Malbim, Exodus 15:21</p> <p>(Meir Leibush ben Yehiel Michel Wisser, 1809-1879), And Miriam answered them: They (the women) said that all this was in their merit, and that is why they sang apart, because they had a part in bringing about these miracles.</p>	<p style="text-align: right;">מלבי"ם</p> <p>ותען להם מרים. הם אמרו שכ"ז נעשה בזכותן וע"כ שרו ביחוד, כי היה להם חלק בנסים אלה:</p>

4) Chasam Sofer, Exodus 15:21

(Rabbi Moshe Sofer, Pressberg, 1762-1839)

And Miriam answered them: "Sing to the Lord, for God has triumphed gloriously; horse and rider God has thrown into the sea."

One may ask: Why did Miriam sing only about the downfall of the Egyptians—"horse and rider He has thrown into the sea"—and not also about the salvation of Israel, as Moses and the Children of Israel said: "In Your lovingkindness You led the people You redeemed..."? After all, the main miracle was done for them (the Israelites), and there are several explanations for this.

A "miracle" is worthy of being called such when God overrides nature and the heavenly order. It is known that nature is subservient to the Torah, and God made a condition at the time of Creation that the world would exist on the condition that Israel would accept the Torah; if not, the world would return to chaos and void. For the sake of the Torah, which is called "the beginning," the world was created, and the nature of the world is subservient to the Torah. Therefore, the greater the merit of the righteous, the more nature is subjugated to change for their needs and benefit. Consequently, the miracle itself becomes less "miraculous," as it is almost a necessity of nature. The smaller the merit, the greater the miracle appears in its essence.

Here, since it was in the merit of righteous women that the Israelites were redeemed, and their merit was so great that we were redeemed because of them, for the women, the salvation and redemption were less of a miracle and more of a natural necessity for them. Therefore, they did not have as much of an obligation to sing praise (for the miracle). However, although their merit was great and we were redeemed from Egypt because of them, when the women saw with their own eyes the downfall of their enemies—the drowning of the Egyptians in the Sea of Reeds—this was something for which they saw fit to sing praise.

תתם סופר שמות טו: כא

ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים,

"ל למה אמרה מרים שירה רק על פורענות המצרים סוס ורכבו רמה בים ולא אמרה גם על הצלת ישראל כמו שאמרו משה ובני נחית בחסדך עם זו גאלת, ...הלא עיקר הנס נעשה על ידיהן ויש ליישב כי ידוע

"נס" ראוי להקרא מה שהקב"ה משדד הטבע ומערכות שמים וידוע דטבע משועבדת לתורה ותנאי התנה הקב"ה במעשה בראשית ע"מ שיקבלו ישראל את התורה ואם לא יקבלו יחזרו לתהו ובהו ובשביל התורה הנקראת ראשית נברא העולם ומשועבדת טבע העולם לתורה... א"כ כל כמה דגדול זכותן של צדיקים משועבד הטבע להשתנות לצרכם ולטובתם וממילא הנס בעצמותו קטן כי מוכרח הוא בטבע וכל כמה דזוטרי זכותיהו כך יתגדל הנס בעצמותו

והנה כאן שבזכות נשים צדקניות נגאלו ונפיש זכותיהו של הנשים שאנחנו נגאלנו בזכותם אם כן לנשים יתקטן להם התשועה והגאולה מהיות נס כי בטבע הוכרח להם ... וא"כ לפ"ז אין עליהם חוב כ"כ לומר שירה אבל מ"מ י"ל אם כי זכותם גדול שנגאלנו ממצרים על ידם אבל לראותן הנשים עין בעין במפלת השונאים טביעת מצרים בים סוף ע"ז ראוי שתאמר שירה כי הטבע משועבד לתורה לקיום התורה אבל לא לרוות בנקמות השונאים כי אין זה בטבע ואין זה כ"כ הכרח לקיום המצות וזה חשבו הנשים לענין גדול ולומר שירה

5) Babylonian Talmud Tracate Shabbat 88a

Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: "And there was evening and there was morning, the sixth day" (Genesis 1:31)? Why do I require the superfluous letter *heh*, the definite article?

It teaches that the Holy Blessed One, established a condition with the act of Creation, and said to them: If Israel accepts the Torah on the sixth (day of Sivan – Shavuot), you will exist; and if they do not accept it, I will return you to *Tohu VaVohu* (the primordial state of chaos and disorder).

תלמוד בבלי מסכת שבת פח.

דאמר ריש לקיש, מאי דכתיב: "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי, הִי וְיִתְּרָה לְמָה לִּי? — מְלֻמַּד שֶׁהַתְּנָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְאָמַר לָהֶם: אִם יִשְׂרָאֵל מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה — אַתֶּם מִתְקַיְּמִין, וְאִם לֹא — אֲנִי מִחְזִיר אֶתְכֶם לְתוֹהוּ וָבוֹהוּ.